

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/78/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820203847
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7820203847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej vo veci starostlivosti súdu o mal. U. M. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava dieťa rodičov W. F. nar. X.X.XXXX bytom E. W. XX zastúpenej JUDr. Máriou Ďurajovou advokátkou so sídlom Námestie 1. mája 11 048 01 Rožňava a Z. M. nar. X.X.XXXX bytom E. W. XX zastúpeného LEGAL IURIS - advokátska kancelária s.r.o. so sídlom Tehelná 11 Rožňava v konaní o návrhu otca na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 29.4.2021, č.k. 12P/84/2020-69 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o zmene úpravy styku s maloletým dieťaťom.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Rožňava sp.zn. 7P/68/2020 zo dňa 23.7.2020 v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým bez prítomnosti matky každý týždeň v utorok a vo štvrtok v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod., každú nepárnu sobotu v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že otec si maloletého prevezme od matky pred jej bytom a na tom istom mieste v čase skončenia styku maloletého matke odovzdá. Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne a včas pripraviť. Otec je povinný dodržiavať stanovené hodiny styku. Zároveň uložil maloletému U. M., otcovi Z. M. a matke W. F. povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava v trvaní 6 mesiacov. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Proti výroku rozsudku o zmene úpravy styku otca s maloletým dieťaťom podala v zákonnej lehote odvolanie matka z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, h/ CSP. Uviedla, že napádané rozhodnutie je postihnuté vadou, nevysporiadaním sa s návrhom otca v celom rozsahu. Súd prvej inštancie sa vysporiadal s bežnou úpravou styku, ale s úpravou počas vianočných sviatkov sa v žiadnom výroku nevysporiadal a tento návrh ostal opomenutý. Rozhodnutie je tak zmätočné, pretože nie je rozhodnuté ako celok ale len v časti. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko sa nedostatočne vysporiadal s tvrdením matky, že otec požíva alkohol, že ju uráža a fyzicky napadol. Rovnako nevykonan navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, nevysporiadal sa s jej návrhom na výsluch svedkyne O. E. ani dôvodmi, prečo výsluch nevykonan a nijakým spôsobom neodôvodnil. Vzhľadom k tomu, že navrhovaný dôkaz nebol vykonaný, predložila prehlásenie O. E. o správaní sa otca v bytovom dome. Rovnako, keďže nebol vykonaný výsluch navrhovaného svedka, predložila čestné prehlásenie E. H., ktorý bol priamym svedkom incidentu zo dňa 20.3.2021. Taktiež predložila predvolanie na prejednanie priestupku vo veci X. F. zo dňa 14.5.2021, ktoré nemohla predložiť na pojednávaní. Z predložených dôkazov

je zjavný rozpor s najlepšimi záujmami dieťaťa, keď druhý rodič nie je najlepším vzorom pre dieťa. Poukazuje aj na samotnú výpoveď otca v pôvodnom konaní na danom súde pod sp.zn. 7P/78/2020 na pojednávaní dňa 23.7.2020, kde na strane 3 zápisnice o pojednávaní otec sám uvádza, že na pivo chodil dva až trikrát do týždňa a nepočíta, koľko pív vypil. Z uvedených dôkazov je preukázané, že otec sám potvrdil požívanie alkoholických nápojov v jemu neznámom objeme, a preto jej tvrdenie nie je možné hodnotiť ako tendenčné a neúčelové. Namíeta otcem predložený odborný posudok z 3.8.2020, pretože sa viaže len na jeho pracovnú spôsobilosť a nie na rodičovskú vyzretosť. Je logické, že na odborné posúdenie lekárom otec nepríde pod vplyvom alkoholu a ani sa nevykonáva vyšetrenie za účelom zistenia posúdenia užívania alkoholu alebo jeho závislosti. V posudku sa uvádza, že je oprávnený na vedenie motorových vozidiel pre potreby plnenia pracovných úloh, avšak počas ich spolužitia otec nemal vodičské oprávnenie. Takýto odborný posudok nemal byť braný na zreteľ, keď nijako nepreukazuje jeho správanie v reálnom čase. V ďalšom uvádza, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil pri svojom rozhodnutí situáciu dieťaťa v budúcnosti, kedy vychádzal zo skutočnosti, že dieťa je vo veku nástupu do predškolského zariadenia, t.j. odpútava sa od matky. Nemal za preukázanú skutočnosť, či dieťa je vôbec prijaté do predškolského zariadenia a či ho do predškolského zariadenia zapísala. Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, preto má za to, že rozhodnutie súdu je predčasné a nie je v záujme dieťaťa. Poukazuje i na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol pojednávanie odročiť minimálne na tri mesiace a po vykonanom sociálnom poradenstve v konaní pokračovať. Na základe uvedeného dospela k záveru, že rozhodnutie je arbitrárne, nezohľadňujúce záujem dieťaťa, bez hmotnoprávných predpokladov zakladajúcich zmenu súdneho rozhodnutia. S poukazom na odvolacie dôvody navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh otca na zmenu úpravy styku zamietol, alternatívne zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav veci a dôvody odvolania považuje za neopodstatnené. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je objektívne a spravodlivé, jeho dôvody sú výstižné a presvedčivé, dostatočne jasné, zrozumiteľné a vychádzajú z preukázateľného a správne zisteného skutkového a právneho stavu. Rozsudok presne stanovuje styk s maloletým a či tieto dni pripadnú na Vianoce alebo nie, je irelevantné. Navyiac v poručenských veciach môže rozhodnúť aj nad rámec petitu návrhu, považuje tento odvolací argument za obsolétny. Matka argumentuje vyfabulovaným trestným oznámením, ktoré je v procesnom štádiu riešenia a má za to, že toto matkine oznámenie je v rozpore s materiálnoú pravdou. Chce sa mu pomstiť za rozchod. K otázke údajného požívania alkoholu uviedol, že s týmto sa vysporiadal súd prvej inštancie. Vo vzťahu k svedkyni E. uviedol, že je blízkou priateľkou matky a jej výpoveď bude tendenčná. Navrhol vypočuť svedka P. G., ale súd mal pochopiteľne za to, že výpoveď týchto svedkov každého navrhnutého inou stranou by neprinesol pravdivé zistenie skutočného stavu veci. Preto aj čestné vyhlásenia priateľov matky sú irelevantné. Matka nemá čo určovať, či otec má alebo nemá rodičovskú vyzretosť. Tvrdenia matky, že podal bezdôvodný návrh sa nezakladajú na pravde. Niekedy sa so synom stretol, ale viackrát sa stalo, že marila súdne rozhodnutie a nechcela mu ho vydať. Preto podal návrh, aby mal presne stanovený čas na styk so svojim synom. V ďalšom uviedol, že výživné platí pravidelne, aj mimo neho prispieva maloletému dieťaťu rôznymi darmi. Nástup dieťaťa do predškolského zariadenia je úplne irelevantný. Z uvedeného dôvodu navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že trvá na písomných a ústnych vyjadreniach. Stotožňuje sa s bodom 16. napadnutého rozsudku, v ktorom sa okrem iného uvádza, že dieťa má právo na pravidelný a plnohodnotný kontakt s oboma rodičmi a je v záujme dieťaťa, aby sa rodičia naučili vzájomne rešpektovať a umožniť druhému rodičovi realizáciu jeho rodičovských práv a povinností. Konajúci súd uložil maloletému dieťaťu, otcovi i matke povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Rožňava v trvaní 6 mesiacov. Aktuálne sa obaja rodičia tomuto poradenstvu podrobujú v súlade s časovými možnosťami, a to prostredníctvom individuálnych, ale aj párových stretnutí.

5. Matka v odvolacej duplike uviedla, že sa nechce pomstiť otcovi za rozchod. Rozchod partnerov bol vzájomný, ale ona ho definitívne ukončila. Nemá žiadny dôvod na akúkoľvek pomstu a už vôbec nie cez dieťa. Otec toho času nepracuje v Spojených arabských emirátoch a nepracoval tam už ani v čase súdneho konania. Nepracuje tam najmenej rok, preto jeho lekárske potvrdenia sú irelevantné. Naposledy vykonával prácu na Slovensku v trvaní asi 10 dní. Navrhovaný svedok zo strany otca je rovnako jeho kamarátom, ako to namíeta u jej svedkov. Považuje za dôležité byť prítomná pri stykoch otca s dieťaťom

aj z dôvodu, že naposledy, keď otec realizoval styk, tak syn utrpel tržné zranenie v oblasti tváre (udel sa o lavičku). Obaja rodičia išli spolu s dieťaťom na ošetrenie do nemocnice. V ďalšom poukazuje na to, že otec má nevhodných kamarátov, nevhodnú partiu, kde sa zvykne požívať alkohol. U otca si všimla šklbavé tiky neznámeho pôvodu, a preto je namieste otázka, či je vhodné, aby dieťa bolo ponechané s otcom samé a či nie je namieste vhodnosť posúdenia psychického stavu otca znalcom. V súčasnosti prebiehajú konzultácie na poradenskom centre. Navrhuje, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jej odvolania.

6. Otec v odvolacej replike zotrval na svojom vyjadrení k odvolaniu matky.

7. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

8. Výroky rozsudku o uložení povinnosti maloletému dieťaťu, otcovi a matke podrobiť sa odbornému poradenstvu a trovách konania neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom preskúmania v odvolacom konaní.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne vo veci rozhodol, pričom v odôvodnení sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami, ktoré tvorili podklad jeho rozhodnutia a s jeho závermi sa v plnom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd. Pokiaľ matka namietala nedostatočné zistenie skutočného stavu veci, je potrebné poznamenať, že ani pri rešpektovaní vyšetrovacej zásady súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy, pretože výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde aj s poukazom na článok 10 odseku 1, 2 základných princípov CMP, z ktorého vyplýva, že dôkazy a tvrdenia účastníkov hodnotí súd podľa vlastnej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiaden dôkaz nemá predpísanú silu. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné, a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/2003). Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky, ktoré tvorili jej obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožnil s postupom súdu prvej inštancie ohľadne nevykonania výsluchu svedkov, i keď to výslovne v odôvodnení rozsudku neuviedol. Navrhovaní svedkovia patria do okruhu blízkych priateľov rodičov a je logické, že ich výpoveď by bola v prospech toho účastníka, ktorý ich vypočutie navrhol. Neobstojí preto argumentácia matky, že súd prvej inštancie nevykonával ňou navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, nakoľko tieto sú vo vzťahu k predmetu konania, ktorým je zmena úpravy styku nehodnoverné a teda nadbytočné.

12. K odvolacej námietke matky, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, odvolací súd podotýka, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V tomto prípade súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, použil správne ustanovenia Zákona o rodine a správne ich aplikoval na zistený skutočný stav. Otázka posúdenia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa nie je otázkou skutkovou, ale právnou a súd pri tomto posudzovaní nie je viazaný právnym názorom účastníka konania.

13. Vo vzťahu k odvolacej námietke matky, že súd prvej inštancie nerozhodol o úprave styku počas vianočných sviatkov (podľa návrhu otca) a s tohto dôvodu má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie, odvolací súd dáva do pozornosti § 23 ods.1,2 CMP a § 40 CMP. Z uvedeného vyplýva, že v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd nie je viazaný návrhom účastníkov. Výrok rozhodnutia preto neobsahuje súčasne aj zamietavý výrok, ale z výroku samotného rozhodnutia je zrejmé, ako súd rozhodol odlišne od petitu uvedeného v návrhu na začatie konania. Preto túto odvoláciu námietku matky považuje za nedôvodnú.

14. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že právna úprava rodičovských práv a povinností vyplývajúca jednak zo Zákona o rodine, ako aj z Dohovoru o právach dieťaťa je koncipovaná na rovnoprávnom postavení oboch rodičov (§ 28 ods. 2 Zákona o rodine), čomu korešponduje právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov s vylúčením akýchkoľvek nezákonných zásahov (článok 7, 8 Dohovoru o právach dieťaťa). V zmysle článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami, sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi musí byť záujem dieťaťa. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že úloha druhého rodiča pri výchove dieťaťa má svoj význam a pokiaľ jeden z rodičov nie je schopný zabezpečiť druhému rodičovi právo podieľať sa na výchove dieťaťa aspoň v obmedzenom rozsahu, teda v rámci styku, potom možno dôvodne pochybovať o výchovnej spôsobilosti tohto rodiča. Do práva rodiča výchovne pôsobiť na svoje dieťa možno obmedzujúco zasiahnuť len vtedy, ak na to existujú dôvody, ktoré by mohli viesť k pozastaveniu, obmedzeniu alebo pozbaveniu výkonu rodičovských práv. Pokiaľ sa v konaní preukáže, že dieťa odmieta stretávanie s rodičom, je potrebné dostatočne zistiť dôvody a vykonať opatrenia smerujúce k náprave a obnoveniu normálneho fungovania rodinnoprávnych vzťahov a pokiaľ tieto nebudú úspešné, zasiahnuť do výkonu rodičovských práv a povinností v závislosti od kvalifikácie stupňa ich porušovania rodičom. Rodičovské práva sú koncipované na rovnoprávnom postavení oboch rodičov, a preto pri úprave styku je potrebné vychádzať zásadne z toho, že rodič má právo na to, aby s dieťaťom strávil polovicu jeho voľného času. Úprava stretávania pod tento rozsah je obmedzením styku. Jediným kritériom pre vyslovenie obmedzenia alebo dokonca zákazu styku je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva, avšak aj takéto rozhodnutie musí byť zabezpečené vytvorením predpokladov pre to, aby zúžený alebo prerušený kontakt mohol byť perspektívne obnovený. Pokiaľ by súd svojím rozhodnutím styk rodiča s dieťaťom obmedzil alebo zakázal, musí súčasne urobiť vhodné opatrenia, aby boli dôvody zásahu do kontaktu medzi rodičom a dieťaťom odstránené. Ide spravidla o nariadenie odborného poradenstva podľa § 37 ods. 2 písm.d/ Zákona o rodine. Pri rozhodovaní o návrhu niektorého rodiča na obmedzenie, prípadne zákaz styku druhého rodiča s dieťaťom je vždy nevyhnutné odhaliť pravý dôvod, prečo bol takýto návrh na súd podaný. Rodič navrhujúci obmedzenie alebo zákaz styku sa takmer vždy odvoláva na záujem dieťaťa daný predovšetkým tým, že dieťa sa s druhým rodičom nechce stretnúť, má z neho strach, zdravotné problémy, psychické problémy a podobne. Judikatúra sa však s týmto postojom vysporiadala už v roku 1967, keď súdom uložila jednoznačnú povinnosť rozlíšiť, či realizácia styku dieťaťa s rodičom skutočne ohrozuje záujem dieťaťa alebo či ide iba o predstieraný stav vyvolaný zámerne pôsobením rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti.

15. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa vysporiadal s podstatnými námietkami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jej obranu v prevažnej miere už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a matka ani v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o zmene úpravy styku s maloletým dieťaťom. Odvolací súd dôsledným porovnaním pomerov v čase predchádzajúcej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností so súčasnými pomermi dospel k presvedčeniu, že súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania správne zistil skutočný stav, ktorý správne právne posúdil, keď skonšatoval, že za súčasných podmienok je možné realizovať styk otca s maloletým dieťaťom bez prítomnosti matky. V posudzovanej veci dôvody, ktoré súd prvej inštancie použil pre záver vo vzťahu k zmene úpravy styku sú presvedčivé v tom, že úprava styku s maloletým dieťaťom tak, ako je upravená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp.zn. 7P/68/2020 zo dňa 23.7.2020 v súčasnosti už nezodpovedá potrebám a záujmom maloletého. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii matky týkajúcej sa požívania alkoholických nápojov otca, odvolací súd poukazuje na predchádzajúcu úpravu vo veci výkonu rodičovských práv a povinností vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 7P/68/2020, z ktorého obsahu vyplýva, že už v uvedenom konaní matka týmto argumentovala, pričom následne rodičia dospeli k dohode. Vo vzťahu k námietke matky, aby súd skúmal rodičovskú vyzretosť

otca uvádza, že ide o subjektívne vnímanie matky pričom neboli zistené, žiadne vážne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali skúmanie duševného stavu otca, ku ktorému možno pristúpiť len v indikovaných a odôvodnených prípadoch. Pre styk otca s maloletým nie je podstatné, či maloletý je alebo nie je zapísaný do materskej školy, ale jeho psychický a fyzický vývoj. Čo sa týka námietky matky, že styk by mal byť realizovaný za jej prítomnosti dodáva, že stretnutia s otcom prebiehali viac menej podľa rozhodnutia súdu za jej prítomnosti. Rodičia však nedokážu primerane reagovať na situácie, v ktorých sa od nich očakáva rodičovská vyspelosť a zodpovednosť, čo napokon vedie k vzájomným výčitkám a hádkam. Takéto správanie rodičov nie je v záujme maloletého dieťaťa a hlavne by nemalo byť toho účastné. Výčitka matky vo vzťahu k úrazu maloletého nie je namieste, nakoľko pri styku otca s dieťaťom bola prítomná a vzhľadom na vek maloletého sa drobným úrazom nedá zabrániť. Úlohou súdu je riešiť situáciu komplexným náhľadom, teda aj s ohľadom na ďalšie relevantné zákonom chránené hodnoty a práva všetkých dotknutých osôb. Odvolací súd preto konštatuje, že záujem dieťaťa nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii výchovného prostredia, teda ich predstavám o výkone rodičovských práv a povinností, keďže prioritným je vždy najlepší záujem maloletého dieťaťa. Odvolací súd je toho presvedčenia, že maloletý je schopný s otcom stráviť čas samostatne bez matky v nezmenenom rozsahu a to troch hodín každý utorok, štvrtok a každú nepárnu sobotu. Pokiaľ rodičia absolvujú rodičovskú terapiu, ktorá povinnosť im bola uložená napadnutým rozhodnutím s cieľom osvojenia si princípov zodpovedného rodičovstva a tieto sa naučia uvádzať do svojho každodenného života, vytvorí sa priestor pre širší rozsah stretávania sa otca s maloletým.

16. K ďalšej odvolacej argumentácii matky taktiež uvádza, že súd prvej inštancie dal stručnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, spĺňa zákonné požiadavky rozhodnutia a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené. Skutočnosť, že sa matka s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže samo osebe viesť k záveru o neodôvodnenosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie. V konaní nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by dôvodne vyvolávali pochybnosti o tom, že v čase styku by sa otec nedokázal o maloleté dieťa postarať, alebo že otcom strávený čas s maloletým dieťaťom by bol v rozpore s jeho záujmami. Zo strany rodičov je však potrebné aktuálne citlivo reagovať na potreby maloletého dieťaťa, a preto je dôležité, aby matka maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripravila a otec pri styku s maloletým si musí uvedomiť, že je potrebné, aby čas s maloletým trávil takým spôsobom, aby sa maloletý na tento styk s ním tešil, mal z neho radosť a zároveň, aby otec mohol na maloleté dieťa počas tohto styku pôsobiť aj výchovne. V ďalšom dodáva, že striktná a vykonateľná úprava stretávania otca s maloletým dieťaťom eliminuje ďalšie potenciálne dohadovanie medzi rodičmi, ale na druhej strane najideálnejším riešením otázky styku rodiča s dieťaťom stále zostáva úprava stretávania uzavretím konkrétnej dohody rodičov, pretože relatívna voľnosť pri formulovaní dohody poskytuje dostatočný priestor na to, aby sa mohli zúčastnené strany (rodičia a dieťa) slobodne dohodnúť podľa špecifických podmienok a záujmov dieťaťa. Ani v tomto konkrétnom prípade nič nebráni rodičom, aby následne v praktickom živote súdom upravený rámec styku dohodou modifikovali podľa potrieb maloletého, resp. ich samotných. V praktickom živote individuálne záujmy maloletého dieťaťa zjavne vyvolávajú potrebu priebežne prispôbovať styk otca s maloletým jeho režimu a vôle tak, aby zodpovedal jeho najlepšiemu záujmu. V tejto súvislosti odvolací súd apeluje na oboch rodičov, aby vzájomnou toleranciou, úctou a bez presadzovania vlastných záujmov hľadali vždy cestu smerujúcu k dohode, pretože striktná úprava styku súdom reálne nemôže reagovať na všetky rôzne situácie, ktoré môžu vzniknúť a budú vyžadovať flexibilný prístup rodičov.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zmene úpravy styku otca s maloletým dieťaťom potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti a len doplnil ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP na zdôraznenie jeho správnosti.

18. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).